

16 februarie 2016 nr. 4/12-3/16

**Dlui Alexandru Tănase,
Președintele Curții Constituționale a RM**

Stimate Doamnă Președinte,

În conformitate cu art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 24, art.25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 30 lit. d) și art.39 din Codul jurisdicției constituționale și conducându-se de prevederile art. 2 lit. b), art.16 lit. b) și art. 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, se expediază spre soluționare Hotărârea Curții Supreme de Justiție privind verificarea constituționalității prevederilor art.1 alin. (2) din Legea nr.333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

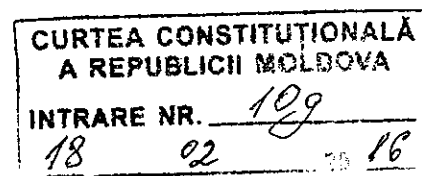
Anexă: 1. Copia de pe Hotărârea Plenului CSJ nr.7 din 08 februarie 2016 (pe 1 filă);

2. sesizarea (pe 10 file);
3. copia de pe materiale (pe 8 file)

Cu respect,

Președinte

Mihai Poalelungi

**Plenul Curții Supreme de Justiție
a Republicii Moldova**

HOTĂRÂRE

Cu privire la adoptarea sesizării referitor la verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

Conform art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 24, 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 30 lit. d), 39 din Codul jurisdicției constituționale, art. 2 lit. b), 16 lit. b), 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Plenul

h o t ă r ă ș t e:

1. A adopta sesizarea privind verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

2. A remite sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, pentru soluționare.

Președintele Curții Supreme de Justiție

Mihai Poalelungi

Chișinău,

8 februarie 2016

nr. 7

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Subiectul sesizării: Curtea Supremă de Justiție
a Republicii Moldova

str. M. Kogălniceanu, 70
mun. Chișinău

SESIZARE

Cu privire la verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală

Onorată Curte,

În procedura Judecătorei Dondușeni se află spre examinare cauza penală privind învinuirea lui Muzîcant Ruslan, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Potrivit rechizitoriului, Muzîcant Ruslan este învinuit precum că, activând în funcția de ofițer de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a Comisariatului de poliție Ocnîța, numit în funcția respectivă, în baza ordinului nr. 82 EF din 02.04.2010 al Ministerului Afacerilor Interne și confirmat în funcția respectivă, prin transfer, în baza ordinului nr. 25 EF din 06.03.2013 al Șefului Inspectoratului General de Poliție al MAI RM, prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, în următoarele circumstanțe:

Astfel, având în gestiune cauza penală nr. 2011260233, pornită la 19.08.2011, conform elementelor componente de infracțiune prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, comisă de cet. Leșan Dumitru, a. n. – 08.11.1979, locuitor al s. Boșcana, r-nul Criuleni, acționând intenționat și din interes material, susținând că are influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii raionului Ocnîța, desemnat în calitate de conducător cu privire la urmărirea penală, pe cauza penală nominalizată, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea cauzei penale, în privința lui Leșan Dumitru, acțiuni ce intră în obligațiile acestuia de serviciu, începând cu 06.01.2012, în cadrul unei discuții purtate cu Leșan Dumitru în

biroul său de serviciu din incinta IP Ocnița, a pretins de la ultimul bani, în sumă totală de 1500 euro, condiționând transmiterea banilor până la data de 16.01.2012.

În continuare, urmărind atingerea scopului criminal, la 26.01.2012, în jurul orei 20:00, aflându-se în incinta cafenelei „Andys Pizza” din mun. Chișinău, amplasată la intersecția străzilor Alba Iulia și Onisifor Ghibu, s-a întâlnit cu Leșan Dumitru, unde, în cadrul discuției purtate cu ultimul, susținând în continuare că are influență asupra aceluiași procuror din cadrul Procuraturii raionului Ocnița, desemnat în calitate de conducător cu privire la urmărirea penală, pe cauza penală nr. 2011260233, pornită în privința lui Leșan Dumitru, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea cauzei penale, în privința lui Leșan Dumitru, acțiuni ce intră în obligațiile acestuia de serviciu, i-a comunicat lui Leșan Dumitru că procesul penal pornit în privința lui, poate fi încetat, însă pentru aceasta este nevoie de o sumă bănească mai mică decât cea pretinsă inițial și, ca urmare, a pretins de la ultimul bani, în sumă totală de 1000 de dolari SUA, condiționând transmiterea banilor nominalizați, în termene cât mai restrânse.

Astfel, la 08.02.2012, Leșan Dumitru, fiind citat de către organul de urmărire penală, s-a deplasat în incinta Inspectoratului de Poliție a raionului Ocnița, unde, după ce a participat la acțiunile de urmărire penală, și anume, recunoașterea și audierea în calitate de bănuit, care a avut loc în intervalul de timp cuprins între orele 13:50 și 15:00, participarea la acțiunea de confruntare, care a avut loc între dânsul și partea vătămată, Crețu Alina, în intervalul de timp cuprins între orele 15.30 și 18.10 și audierea suplimentară, în calitate de bănuit, care a avut loc în intervalul de timp cuprins între orele 18:35 și 19:00, a fost invitat de către ofițerul de urmărire penală, Ruslan Muzîcant, în automobilul său de model Opel Zafira, cu nr/î OC MR 777 și, în cadrul discuțiilor purtate cu Leșan Dumitru, Muzîcant Ruslan, susținând în continuare că are influență asupra aceluiași procuror din cadrul Procuraturii raionului Ocnița, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea cauzei penale pornite în privința lui Leșan Dumitru, acțiuni ce intră în obligațiile acestuia de serviciu, în jurul orei 19:30, a primit de la Leșan Dumitru o parte din suma de bani pretinsă la 26.01.2012, și anume, suma de 300 de dolari SUA, care, la acel moment, conform cursului valutar oficial stabilit de BNM, constituia suma de 3 603,12 lei. Concomitent, sub același pretext și circumstanțe, a pretins în continuare de la Leșan Dumitru, bani, în sumă de 700 de dolari SUA, condiționând transmiterea banilor

nominalizați, în termene cât mai restrânse.

Tot el, dorind atingerea scopului criminal, ca urmare a discuțiilor telefonice purtate cu Leșan Dumitru, la 10.02.2012, 11.02.2012, 17.02.2012, 21.02.2012 și 22.02.2012, ultimul a fost citat și s-a prezentat, la 22.02.2012, la Procuratura raionului Ocnița, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, după ce a fost invitat de către ofițerul de urmărire penală, Ruslan Muzîcant, în automobilul său de model Opel Zafira, cu n/î OC MR 777 și, în cadrul discuțiilor purtate cu Leșan Dumitru, Muzîcant Ruslan, susținând în continuare că are influență asupra aceluiași procuror din cadrul Procuraturii raionului Ocnița, în scopul de a-l determina pe acesta la adoptarea unei decizii favorabile, manifestate prin încetarea cauzei penale, în privința lui Leșan Dumitru, acțiuni ce intră în obligațiile acestuia de serviciu, în jurul orei 16, a primit de la Leșan Dumitru o parte din suma de bani pretinsă, la 26.01.2012 și 08.02.2012, și anume, suma de 200 de dolari SUA, care, la acel moment, conform cursului valutar oficial stabilit de BNM, constituia suma de 2 368,34 lei. Concomitent, sub același pretext și circumstanțe, a pretins în continuare de la Leșan Dumitru, bani, în sumă de 500 de dolari SUA, condiționând transmiterea banilor nominalizați, în termene cât mai restrânse.

În procesul cercetării judecătorești, după cercetarea probelor prezentate de către partea acuzării, în ședința de judecată din 12.01.2016, inculpatul, Muzîcant Ruslan, susținut de apărătorul său, a depus cerere, în care a solicitat de a declara nulă ordonanța Procurorului General din 26 ianuarie 2012, în această cauză penală, în partea ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații, menționați în pct. 1 al ordonanței, cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală, iar, pentru a fi luată o astfel de hotărâre, care are importanță pentru adoptarea unei sentințe legale, a mai solicitat de a informa Curtea Supremă de Justiție, în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, în vederea sesizării Curții Constituționale privind verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

În argumentarea cererii înaintate, inculpatul a invocat că, potrivit ordonanței Procurorului General al RM, V. Zubco, din 26.01.2012, s-a dispus efectuarea urmăririi penale, în cauza penală nr. 2012978013, unui grup de urmărire penală.

Conform punctului 1 a părții dispozitive a ordonanței în cauză, componența grupului este compusă din: Procurorul în Procuratura Anticorupție – Victor Muntean; Șeful secției investigații a DISI MAI – Susanu Ion; inspectorul principal al SSI DISI MAI – Ojog

Victor; inspectorul principal al SSI DISI MAI – Macovei Sergiu; inspectorul principal al SSI DISI MAI – Șișianu Vitalie, iar, potrivit punctului 4 al părții dispozitive a ordonanței nominalizate, persoanele interesate urmau a fi informate despre hotărârea adoptată.

Ordonanța în referință a fost întocmită la calculator și imprimată. Nu este clar din ce cauză data de „26” este inclusă în ordonanță cu pixul, culoarea căruia nu coincide cu culoarea semnăturii Procurorului General, ceea ce pune la îndoială legalitatea și data emiterii.

Ordonanța dată nu i-a fost adusă la cunoștință, însă a luat cunoștință de ea, odată cu terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală. Astfel, în ordinea art. 299/1 și art. 313 Cod de procedură penală, nu a avut posibilitatea de a o ataca, întru a fi recunoscută nulă. Potrivit art. 297, art. 364 Cod de procedură penală, a înaintat prezenta cerere, având următoarele motive:

Ordonanța în cauză nu a fost emisă, conform cerințelor codului de procedură penală, contravine legislației naționale, Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, Jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova și doctrinei dreptului penal.

Potrivit art. 1 Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești, cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prezentul cod. Astfel, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și a statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății, de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Constituție, Republica Moldova este un stat de drept. O condiție esențială a existenței unui stat de drept este proclamarea și aplicarea cu strictețe a principiului legalității – principiul general de drept al supremației și respectării necondiționate a dreptului, garantat de art. 1 din CEDO, în coroborare cu preambulul Constituției.

Potrivit art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, legalitatea procesului penal se asigură, prin desfășurarea acestuia, în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale, la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod. Or, orice acțiune sau măsură procedurală efectuată cu încălcarea

normelor enunțate sunt, din start, ilegale și, conform art. 251 Cod de procedură penală, sunt lovite de nulitate. Aceasta se răsfrânge și asupra ordonanței Procurorului General, din 26 ianuarie 2012, emisă în cauza penală nr. 2012978013, în partea ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală.

Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu a investit procurorul, inclusiv și pe Procurorul General, cu competență de a atribui ofițerilor de investigații statut de ofițer de urmărire penală. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale sunt limitativ enumerate în art. 52 Cod de procedură penală, dar, așa un drept de a atribui statut de ofițer de urmărire penală altor ofițeri, care nu dețin acest statut, procurorului nu îi este dat. Art. 52 alin. (5) Cod de procedură penală stipulează că, în cadrul urmăririi penale, procurorul dispune și de alte drepturi și obligațiuni prevăzute de prezentul cod. Dar, niciun articol din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu prevede desemnarea cu atribuții de ofițer de urmărire penală, nici ca drept, nici ca obligațiune a procurorului.

Prevederile art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, care stipulează că nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege, angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin. (1) (MAI, SV, CNA) pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor, prin ordonanța procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală, sunt inaplicabile în procesul penal în Republica Moldova, din motiv că aceste prevederi nu sunt introduse în Codul de procedură penală. O astfel de propunere în materialele cauzei penale lipsește.

Art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, expres și univoc prevede că normele juridice, cu caracter procesual din alte legi naționale, pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod. Aceste prevederi nici la momentul emiterii ordonanței de către Procurorul General, nici la momentul actual, în Codul de procedură penală nu sunt incluse. În Hotărârea nr. 1 din 22.01.2008, Curtea Constituțională a declarat constituționale prevederile art. 2 alin. (1) și alin. (4) Cod de procedură penală și a reținut următoarele: art. 72 din Legea Supremă statuează că Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare, și indică raporturile sociale reglementate de

acestea. Potrivit art. 52 din Legea privind actele legislative nr. 780-XV din 27 decembrie 2012, codul este un act legislativ, care cuprinde o sistematizare complexă, într-o concepție unitară a normelor juridice, aparținând unei ramuri distincte a dreptului. În vederea unificării cadrului legal procesual și excluderii prevederilor confuze și contradictorii, în scopul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale tuturor persoanelor implicate în procesul penal, legiuitorul a stipulat că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția că sunt incluse în Codul de procedură penală. O asemenea tehnică legislativă este de natură să asigure eliminarea inadvertențelor între prevederile Codului de procedură penală și normele procesuale penale cuprinse în alte legi, aplicarea coerentă, certă și uniformă a normelor respective, astfel încât să se poată garanta respectarea deplină a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Codul de procedură penală determină ordinea procesuală, limitele și modalitățile activității organelor judiciare pe teritoriul republicii. Fiind o lege organică, din punct de vedere al dispozițiilor constituționale generale statuate de art. 72, Cod de procedură penală, nu are prioritate față de alte legi organice, însă, ca lege specială, după regulile generale ale dreptului, indiferent de data adoptării, el dobândește superioritate față de alte legi organice, după principiul *lex specialis derogat generali*. Prin urmare, legiuitorul, în scopul realizării principiilor constituționale ale statului de drept, asigurării legalității și protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în sfera justiției penale, codificând normele care reglementează modul de desfășurare a urmăririi penale și de judecare a cauzei penale în instanța de judecată, a fost în drept să legifereze prioritatea Codului de procedură penală față de alte legi ce reglementează relații de aceeași natură. Dispozițiile privind primordialitatea Codului de procedură penală în instituirea normelor cu caracter procesual penal, stipulate de art. 2 alin. (1) și alin. (4), contestate în sesizare, corespund maximal codificării dreptului penal, asigurând realizarea acestuia, ca drept material, în cea mai adecvată formă procesuală. În așa condiții, atribuirea prin ordonanța procurorului ofițerilor de investigații, atribuții de ofițer de urmărire penală este ilegală și contravine nu numai actelor legislative analizate, dar și doctrinei dreptului procesual penal, or, nu poate avea în cadrul unui proces penal aceeași persoană și statut de ofițer de urmărire penală și statut de ofițer de investigații. Ba mai mult, conform art. 1 alin. (2) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală, abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu

funcții de constatare a infracțiunilor stabilite prin lege.

Astfel, considerând ilegalitatea și emiterea, cu depășirea atribuțiilor acordate prin Lege a ordonanței Procurorului General, din 26 ianuarie 2012, în cauza penală nr. 2012978013, în parte ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații menționați în pct. 1 al ordonanței cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală, în conformitate cu art. 2 alin. (1) și (4), art. 7, art. 251 Cod de procedură penală, Hotărârea CC nr. 1 din 22.01.2008, în coroborare cu art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, solicită declararea nulă a ordonanței Procurorului General, din 26 ianuarie 2012, în cauza penală nr. 2012978013, în partea ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații menționați în pct. 1 al ordonanței cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală.

Se invocă că prevederile art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală sunt inaplicabile în procesul penal, din motiv că aceste prevederi nu sunt introduse în Codul de procedură penală, or, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală expres și univoc prevede că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod. Astfel, prevederile alin. (4), art. 253 Cod de procedură penală sunt ambigue și ar putea veni în contradicție cu prevederile art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile, precum și ale art. 25 alin. (2) din Constituție, conform căruia acțiunile procesuale care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale (percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane) sunt permise, numai în cazurile și conform procedurii prevăzute de lege.

Este relevantă în acest sens jurisprudența CEDO, în cauza Guțu vs. Moldova (nr. 20289/02, din 7 iunie 2007, §66), în care Curtea a relatat că „...expresia – „prevăzută de lege”, nu presupune doar corespunderea cu legislația națională, dar, de asemenea, se referă la calitatea acelei legislații (a se vedea Halford vs. the United Kingdom, Reports 1997-III, p. 1017, §49). ...Legislația națională trebuie să indice, cu o claritate rezonabilă, scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție, la care cetățenii au dreptul, în virtutea principiului preeminenței dreptului, într-o societate democratică (a se vedea Domenichini vs. Italy, Reports, 1996-V, p. 1800, §33)”.

Potrivit art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic, care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională. Excepția de neconstituționalitate constituie mijlocul procedural pentru realizarea accesului cetățeanului, în calitate de titular al drepturilor și libertăților fundamentale, la controlul constituționalității actelor normative. Și aceasta se poate realiza numai în cazul în care norma prezumată a fi neconstituțională urmează să fie aplicată la litigiul judiciar, în care este implicată persoana respectivă.

Potrivit art. 134 din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova care garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat. O lege sau un alt act normativ, legitim adoptat de organele de resort, pot fi supuse controlului constituționalității, conform art. 135 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale, la care Republica Moldova este parte.

Procurorul a solicitat respingerea cererii.

Audiind opiniile părților la proces, pe această chestiune, studiind materialele cauzei, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite cererea inculpatului Muzîcant Ruslan și de a informa Curtea Supremă de Justiție, în vederea sesizării Curții Constituționale privind verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, cu suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea Curții Supreme de Justiție și, după caz, a Curții Constituționale asupra cazului.

Din esența celor expuse supra rezultă că norma de drept, a cărei constituționalitate se solicită a fi verificată, urmează a fi aplicată la examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Muzîcant Ruslan, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției

și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

Excepția de neconstituționalitate constituie mijlocul procedural pentru realizarea accesului cetățeanului, în calitate de titular al drepturilor și libertăților fundamentale, la controlul constituționalității actelor normative. Și aceasta se poate realiza, numai în cazul în care norma prezumată a fi neconstituțională urmează să fie aplicată la litigiul judiciar, în care este implicată persoana respectivă.

Potrivit art. 134 din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova care garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

O lege sau un alt act normativ, legitim adoptate de organele de resort, pot fi supuse controlului constituționalității, conform art. 135 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale, la care Republica Moldova este parte.

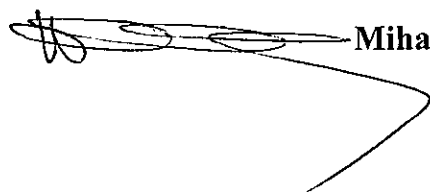
În baza celor expuse și în temeiul art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 24 alin. (1), art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g), art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 2 și 16 din Legea nr. 789-XIII din 26.03.1996 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Plenul Curții Supreme de Justiție

s o l i c i t ă :

Verificarea constituționalității prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală.

Cu respect,

Președintele Curții Supreme de Justiție

 Mihai Poalelungi

Chișinău,

8 februarie 2016